

Nr 573.

Av herr **Johansson** i Stockholm, om avslag å Kungl. Maj:ts proposition, nr 251, med förslag till lag om ändring i 30 kap. rättegångsbalken i 1734 års lag, m. m.

Med anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 251 får undertecknad anföra följande:

Den ytterligare begränsning i fullföljdsrätten till högsta domstolen, som nya rättegångsbalken kommer att medföra i jämförelse med gällande rätt, är redan den föga tilltalande ur rättssäkerhetssynpunkt. Det har i all synnerhet under krigsåren visat sig, att de olika hovrätterna kommit till mycket skilda domslut i tämligen likartade mål. Skillnaden mellan framför allt å ena sidan Svea och å andra sidan Göta hovrätt och hovrätten över Skåne och Blekinge är i detta avseende synnerligen markant, varvid den större hovrätten beklagligt nog visar sig döma betydligt mera oberoende av svenska folkets rättsmedvetande än vad fallet är med de andra.

Utan att på något vis vilja ur rättssäkerhetssynpunkt överskatta högsta domstolens betydelse måste konstateras, att värdet av en sådan för hela riket gemensam instans inte är alldeles oväsentligt. Den gamla rättsregeln att lika skall behandlas lika är dock tryggare än en ordning, där de sista instansernas rättskipning sinsemellan uppvisar inte alldeles obetydliga differenser.

Utan att vilja gå in på frågan, huruvida nya rättegångsbalken i den utsträckning som gärna göres gällande kommer att medföra ökad rättssäkerhet för den enskilde, måste jag fastslå, med ledning av de erfarenheter som ha kunnat göras, att fullföljdsrätten till högsta domstolen i varje fall icke under nuvarande rättegångsordning utan olägenhet ur rättssäkerhetssynpunkt ytterligare kan beskäras.

Högsta domstolens arbetsbörda bör hellre balanseras på annat sätt.

Med hänvisning till vad ovan anförts hemställes,

att riksdagen måtte avslå proposition nr 251.

Stockholm i april 1945.

Gustav Johansson.